

Reflectie op 4 jaar Convenant Vaarrecreatie door de ANWB.

Mevrouw de gedeputeerde, mevrouw de burgemeester, dames en heren,

Op de omslag van de ANWB Waterkampioen van oktober prijkt deze foto. Wie niet beter weet zou kunnen denken dat we dat speciaal vanwege deze bijeenkomst hier in Den Oever hebben gedaan. Hij past uitstekend bij een terugblik op het Convenant Vaarrecreatie:

Een drooggevalle boot, een visser, een waddenlucht. Een artikel over mensen die zelf genieten van het Wad, er een boterham mee verdienen en andere mensen laten genieten, ook culinair: met verse en streekeigen producten. Het is een goed voorbeeld van kleinschalig toerisme en recreatie.

Misschien is dat wel de kern van het 4 jaar geleden gesloten Convenant Vaarrecreatie. Er zijn mensen die soms al jarenlang en dus met kennis van het gebied en wat er speelt, plezier beleven aan het hier zijn. Dat blijft zolang de voorwaarden er voor ook aanwezig zijn.

Ieder die hier op de Wadden verblijft heeft oog voor de bijzondere natuurwaarde van de Wadden. Het gebied is tenslotte niet voor niets in 2009 natuur-werelderfgoed geworden.

Met de Erecode en de aanpak van een aantal projecten uit het Convenant tonen de gebruikers en de natuurorganisaties hun inzet om herstel en uitbouw van dit natuurgebied te bevorderen. In het Convenant hebben die organisaties op de terreinen natuur, recreatie

en toerisme en overheid elkaar gevonden en de basis gelegd voor projecten waarvan we net gehoord hebben. Ook de ANWB hoort tot de ondertekenaars van het Convenant. Onze leden wensen een goede bereikbaarheid en toegankelijkheid van gebieden waar men kan recreëren. Daarnaast is er in toenemende mate belangstelling voor de staat van het landschap als het decor van ons wonen, werken en recreëren en daarmee voor de natuurwaarden van een gebied.

D+H, sinds een jaar mag ik in een twaalftal overlegsituaties als stuur-, klankbord- werk- en projectgroepen, persoonlijk constateren dat er van harte wordt getracht om de verschillende belangen beter op een lijn te krijgen. Er wordt op een begrijpelijker manier met elkaar gecommuniceerd en met steeds meer respect voor elkaars standpunten. Zoeken naar acceptabele oplossingen voor samen geformuleerde knelpunten en problemen in plaats van dogmatiek en opgelegde regels.

Volgens mij past dat geheel bij het hedendaagse tijdsbeeld van een terugtrekkende overheid en het vertrouwen in het zelfregulerende vermogen van betrokken organisaties. Het Pact van Rede is daar een goed voorbeeld van. Natuur en recreatie trekken daarin samen op.

De wil is er anno 2011 bij de ondertekenende partijen van het Convenant en de adhesieverklaring nog steeds. Projecten als cursussen voor schippers door de BBZ en de Wadvaarders (project 9), de campagne "Ik pas op het Wad" en interne PR (project 8) getuigen er van.

Bij mijn weten is het echter nog niet gelukt om de Erecode op te nemen in het vaarbewijsmateriaal (project 12).

We missen nog wel de uitwerking van de Havenvisie (4 en 5), het gastheerschap (11) en de handhavingsvraag (16, 19 en 20).

Vooraf dit laatste is belangrijk: hoe kunnen we de mensen die in strijd handelen met de Erecode aanspreken op hun gedrag en beboeten; dat moeten we in de komende tijd indringend bespreken en gaan regelen. Wanneer we dat niet afdoende regelen zijn het vaak weer eens de goeden die onder de kwaden moeten lijden. Bovendien, wanneer daar niets in verandert zullen andere projecten niet ten volle kunnen worden ontwikkeld.

Vaarrecreanten gedragen zich op het Wad in het algemeen netjes, zo constateert het ministerie van EL&I in de rapportage over het respecteren van de begrenzing van de artikel 20 gebieden. De monitoring (project 1) is echter nauwelijks op gang gekomen. Ook die is voor de uitvoering van andere projecten uit dit Convenant van groot belang.

D+H,

Wij passen op het Wad. Als recreantenorganisaties en natuurorganisaties willen we elk vanuit onze eigen verantwoordelijkheden verder met het uitwerken van het Manifest Pact van Rede. De heer Brink zal daar zo meteen nog nader op in gaan.

*****

Afgelopen zaterdag kwam ik op het Noordzeestrand van Schier dit tegen. Mensen zijn bereid om andermans rommel op te ruimen, maar het is ook een signaal aan anderen om minder troep te maken.

Het komend voorjaar moet het Convenant verlengd worden, of niet. Er zijn nog zaken uit te werken. Vijf jaar na het sluiten van het Convenant zijn de tijden veranderd, bestuurlijk, maar ook technisch. Wij wisten in 2007 al dat melden iets anders is dan informatie krijgen; “is er plek in de haven?”. Voor de boot, maar ik zou daar aan toe willen voegen voor het tentje van de kayaker of kanoër? Jook Nauta voorzitter van de stichting jachthavens Waddeneilanden zal zo in gaan op een geslaagd project dat regelrecht voortvloeit uit de oorsprong van het Convenant, de vraag of er een uitbreiding van het aantal ligplaatsen in de Waddenzeejachthavens moet komen en of zich dat verhoudt tot de toenemende belasting van de natuur.

*****

D+H,

Ik ben in de omgeving van de Waddenzee opgegroeid. Toen ik een klein jongetje was, waren er nog serieuze plannen om Ameland door een dam met de vaste wal te verbinden. Het is nu precies 40 jaar geleden dat de regering dat idee verwierp.

Op de middelbare school waren het de indijkingsplannen voor Noord-Friesland buitendijks die voor commotie zorgden. In 2009 werden de Wadden werelderfgoed.

Niemand twijfelt er nu aan dat je trots op mag zijn op dit gebied. De hier aanwezigen hebben geleerd om over de

eigen schutting heen te kijken en willen vandaag en in de komende tijd bekijken doe we die trots die eigen, eigenzinnig en eigenwijs kan zijn om kunnen zetten in een gezamenlijke richting, vanuit ieders eigen verantwoordelijkheid. Daar heeft m.i. het Convenant zeker toe bijgedragen.

Dank.

Ik geef u nu graag de gelegenheid om van Jook Nauta de resultaten te vernemen van een lopend convenantproject rond de jachthavens.

Uitgesproken door Drs. R.C.E. (Eric) Neef, Regiomanager Public Affairs Noord Nederland, Koninklijke Nederlandse Toeristenbond ANWB/Vereniging ALB in Den Oever op 14 oktober 2011